

[Albertsen]

Jeg skal kun i fortsættelse af de bemærkninger, som blev fremført af hr. Palle Simonsen, bekræfte den fremstilling, som han her gav, og tilføje, at baggrunden for et ønske i det efterhånden enige finansudvalg – minus et medlem – i retning af det, der nu bekræftes af folketinget, var at få undersøgt alle forhold, og holdningen var, at det helst skulle være et fuldstændig enigt udvalg. Disse to ting mener jeg opfyldes, dels proceduremæssigt, dels nu lovmæssigt.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Kun for at bekræfte, at formanden i denne sammenhæng har forstået mig 100 pct. korrekt.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg kan bekræfte det, fru Ebba Strange sagde, at der er betænkeligheder ved det ændringsforslag, der er stillet. Når man nedsætter en kommissionsdomstol, er det – sådan har det i hvert fald altid været – fordi der er et vist grundlag for at formode, at der kunne foreligge ansvarspådragende handlinger, herunder disciplinære forseelser for så vidt angår offentligt ansatte.

Det, der nu foreslås i ændringsforslaget, er i virkeligheden, at folketinget beslutter at undersøge, om der i morgen eller i overmorgen måtte blive begået sådanne handlinger, som jeg nævnte her. Det er usædvanligt og kan give anledning til principielle betænkeligheder.

På den anden side ser jeg det sådan, at hvis der er et væsentligt udsnit af folketinget, der ønsker at gøre brug af justitsvæsenet inden for det område, der er nævnt her, så vil vi ikke modsætte os det, men de betænkeligheder, jeg har nævnt i mit brev til udvalget, står jeg naturligvis ved.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og §§ 2-7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forhandling om justitsministerens redegørelse af 16. februar 1982:

Redegørelse om en forsøgsordning med samfundstjeneste.

(Redegørelse nr. R 4. Anmeldt 16/2 82. Redegørelsen givet 16/2 82. Meddelelse om forhandling 17/2 82).

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Jeg vil starte med at takke ministeren for en udmærket redegørelse. Med de forsøg, der er foreslået i redegørelsen, tager vi i Danmark et lille, forsigtigt skridt i retning af at bruge nogle andre straffeformer end dem, vi almindeligvis kender til, men selv små og forsigtige skridt kan føre til en reform, ja, endog til meget store reformer.

Når jeg kalder det et lille og forsigtigt skridt, skyldes det ikke mindst, at vi her beskæftiger os med meget små talstørrelser. Det skal jeg ikke kritisere ministeren for, men jeg er glad for, at vi i det mindste skal have forsøgene i to områder og ikke, som tanken var, da vi i sin tid startede snakken om samfundstjeneste, alene i København.

Når jeg lægger vægt på, at vi får igangsat disse forsøg, skyldes det selvfølgelig ikke mindst, at den normale frihedsstraf, fængsel, har så mange uønskede bivirkninger, der i mange tilfælde går langt ud over det, der ved domsafsigelsen lå i den egentlige straf.

År for år bliver det mere og mere klart, at de psykiske og sociale eftervirkninger af en fængselsstraf ikke alene rammer den dømte, men også familie, omgangskreds og arbejdsplads. Derfor er det vigtigt, at vi skaber et alternativ til frihedsstraffene.

Vi er godt klar over i socialdemokratiet, at det er en vanskelig periode at starte forsøgene i. Den store arbejdsløshed indbyder måske ikke ligefrem til sådanne forsøg, som kan